

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Zjevení 22, 6 – 21

Text: Nu 24, 17

Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele.

Tak jak jste včera oslavili konec starého církevního roku? Vystřelovali jste někdo petardy? Ne? Čekali jste na půlnoc, až začne nový církevní rok? Ne? Přitukli jste si šampaňským? Já vím, obvykle se slaví až konec kalendářního roku, a to je až za měsíc. Ale křesťané, a tak by to mělo být správně, by měli být vždycky aspoň o krok vepředu před tímto světem. Ne pozadu jako nějakí zpátečníci, ale popředu, protože víra přece vidí dál než je běžně vidět. A také protože nás táhne a popohání naděje, kterou před sebou vidíme. A tak je to vlastně už od počátku světa, že by věřící člověk měl vidět dál a víc než ti, kdo nevěří.

Víte, že na začátku Bible čteme o stvoření světa, o Adamovi a Evě. Ale už tam na samém počátku můžeme číst zaslíbení o příchodu Pána Ježíše. Alespoň tak se vykládají slova, která řekl Hospodin hadovi v ráji: „Mezi tebe a ženu pološím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“

Ale nemusíme jít tak hluboko do minulosti. Když procházíte Bibli, tak postupně těch zaslíbení o příchodu Spasitele čím dál víc přibývá. A tak se posuňme v čase o maličký kousek blíž. Mimochodem, myslíte, že je možné cestovat časem? Je možné podívat se v přímém přenosu na něco, co se událo hluboko v minulosti? Zcela jistě. To není nic nadpřirozeného. Když se večer podíváte na hvězdnou oblohu, tak se skutečně díváte do minulosti. Nevidíte hvězdy, jak svítí v této chvíli, ale vidíte je, jak svítily před tisíci lety. Protože některé jsou tak daleko, že trvá tisíc let, než jejich světlo doletí k nám. A to, jak ty hvězdy svítí zrovna v této chvíli, to budou moci lidé vidět až za tisíc let, pokud ještě bude svět existovat. Avšak prorok Bileám, a to už jsme se od stvoření trochu posunuli, tedy prorok známý z Bible tím, že cestoval na mluvící oslici, viděl už dopředu hvězdu, jejíž světlo pak zazářilo na zemi až o více než tisíc let později. Zahleděl se tenkrát daleko do budoucnosti a jakoby ve veliké dálce zahlédl hvězdu, a řekl: „Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele.“ Postupem doby pak dostával Boží vyvolený lid skrze různé jiné proroky další a další proroctví a zaslíbení, že jednou přijde nový král a s ním nové království. A lidé se skutečně dočkali. My jako křesťané dnes věříme, že tou hvězdou z Jákoba je Ježíš Kristus, který se narodil jako dítě v Betlémě. Jenže většina lidí, kteří žili v té době a v místě, kde se Ježíš narodil, lidé, kteří byli přímo u toho, tak ti nepozorovali vůbec nic, nepoznali, že se právě splnilo to dávné proroctví a že se narodil král. Možná bychom si i my přáli, abychom byli přímo u toho a viděli na vlastní oči Ježíše Krista. Že bychom pak mohli snáze uvěřit. Ale to je omyl. Nepoznali bychom nic víc, než co můžeme poznat i dnes. To, že se Božím lidu narodil nový Král dokonce lépe poznali ti, kteří u toho nebyli, kteří byli hodně daleko od Božího lidu, jako třeba zmíněný prorok Bileám. Nebo třeba astrologové, kteří kdesi v Babylónii v r. 7. př. n. l. pozorovali v souhvězdí Ryb konjunkci Jupitera a Saturna. To je takové sblížení dvou planet, že září jako jedna velká hvězda. A protože Jupiter je planeta královská, a protože Saturn

symbolizuje Židy a souhvězdí Ryb symbolizuje oblast dnešní Palestiny, no tak nemohli z toho vyčíst nic jiného, než že se narodil nový židovský král, a proto se vydali do Judska, aby se mu poklonili. A zanechali o tom dokonce zprávu na hliněné tabulce, kterou objevili archeologové v r. 1925. Taková jsou vědecká fakta. Dnešní vědci tak bezděky dávají Bibli za pravdu a potvrzují, že příběhy, které přirozeně mají z vypravěčského hlediska legendární charakter, ve skutečnosti žádnými smyšlenými legendami nejsou. Z historického hlediska není pochyb, že před dvěma tisíciletími přišel na svět někdo, o kom křesťané vyznávají, že je to ten, ke komu vzhlíží lidé od počátku světa jako k Mesiáši. A okolnosti jeho narození dokládají, že i „nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou“ jak říká žalmista.

Bratři a sestry, a co my? Máme se ohlížet do minulosti a říct: „Dobrá, splnilo se, co bylo z dáвна zaslíbeno. A co dál?“ Milí přátelé, církve tu není proto, aby se ohlížela do minulosti a vždycky jednou za rok na Vánoce uspořádala vzpomínkovou slavnost na dva tisíce let starou historiku o narození Ježíše. Už jsem řekl, že nemáme být pozadu nýbrž popředu. Nežijeme z nostalgických vzpomínek na minulost, ale žijeme nadějí, která hledí a táhne nás do budoucnosti. Těšíme se na budoucnost. I my, jako ten prorok Bileám, nebo jako ti mudrci z východu, smíme vidět hvězdu nikoliv za sebou ale před sebou. Žijeme v podobné době jako oni. I nám byla dána zaslíbení, že jednou přijde Pán Ježíš Kristus. Víme to, protože už tu jednou byl. A tenkrát prozradil, že opět přijde. A tak smíme i my znovu vyhlížet příchod Mesiáše. On řekl: „Odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ A on nám to vždy znovu připomíná skrze Ducha svatého, kterého poslal do církve a který tu je. V poslední knize Bible, ve Zjevení Janově, Ježíš říká: „Já, Ježíš, posílám svého posla, (myslí tím Ducha svatého), aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem ten potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní." Ta hvězda svítí i nám. A my se smíme těšit na druhý příchod Pána Ježíše. I Duch svatý se na to těší, i církve se těší jako nevěsta na svého ženicha. A Duch i nevěsta praví: "Přijď!" A kdokoli to slyší, ať řekne: "Přijď!"

Bratři a sestry, je Advent. To znamená příchod. A poslední Ježíšova slova, která máme v Bibli zaznamenaná, znějí: „Ano, přijdu brzo." Naše odpověď a modlitba má vyjadřovat naši touhu a těšení: „Přijď tedy, Pane Ježíši!“ Amen.

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši, modlíme se k tobě na počátku adventního času a prosíme za všechny ustarané, unavené a uštvané lidi. Prosíme za osamělé, opuštěné, za lidi v domovech pro seniory a v nemocnicích. Prosíme za lidi na ulici, za bezdomovce, za žebráky, za alkoholiky a narkomany. Prosíme za nezaměstnané i za ty, kteří chodí z práce zcela vyždímaní, prosíme za prodavačky ve všech těch nonstop otevřených super a hypermarketech. Prosíme za lidi postižené válkou či jiným neštěstím. Prosíme za bohaté i chudé, za zdravé i nemocné, za věřící i nevěřící, za všechny tvoje lidi, kolik jich na světě máš. Prosíme i za naše blízké, my rodiče za své děti, my děti za své rodiče. Prosíme za nás všechny, dopřej nám v této adventní době čas k rozjímání, abychom dokázali se zastavit, jít do sebe a přitom našli tebe a tvou milost. Amen.*